

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3820/11

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותרים: 1. גידי וייץ
2. לוי זיני
3. מוש דנון
4. ינסון הפקות בע"מ

נגד

המשיב: משרד המשפטים

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: כ"ח בתשרי התשע"ד (2.10.13)
בשם העותרים: עו"ד נדב עשהאל
בשם המשיב: עו"ד דנה בריסקמן

פסק-דין

עתירה זו הסבה עצמה מתחילה על חומרים שבידי המדינה שעניינם פרשת קו 300 מאמצע שנות השמונים של המאה הקודמת. במהלך הטיפול בעתירה נמסרו חומרים רבים לעותרים, ועיקרם חומר ועדת החקירה בראשות האלוף מאיר זורע ע"ה. נותרה מחלוקת בגזרה מוגבלת יחסית באשר להודעותיהם במשטרה של אנשי הדרג המדיני והשב"כ בתקופה הרלבנטית, והעותרים מטעימים היום את משאלתם לגבי הודעות הדרג המדיני וראש שב"כ לעת ההיא.

המשיב מתנגד למסירת החומר כיום, והביא את הנושא לפתחו של היועץ המשפטי לממשלה. הנמקתו מבוססת על שני אדנים עיקריים, האחד הוא הוראות חוק הארכיונים, תשט"ו-1955, ותקנות הארכיונים (עיון בחומר ארכיוני המופקד בגנזך), תש"ע-2010, שלפיהן עסקינן בחומר עליו חלה תקופת הגבלה של 30 שנה (לגבי

חקירות משטרה) ו-70 שנה (לגבי חומרי שב"כ). המשיב ער כמובן לכך שהגבלה זו היא ברירת מחדל וניתנת לקיצור במנגנון הנקבע בדין, והוא סבור כי יהא מקום לשקול שוב את החשיפה בתוך מספר שנים. נימוק מהותי שנמסר כרוך ביחסי חוץ של ישראל ובזירה הבינלאומית כמובן הרחב של המלה.

עיינו בהסכמה במעמד צד אחד הן בחקירות המבוקשות עצמן והן בחוות דעת של משרד החוץ כאשר להיבט הבינלאומי. ערים אנו לעניין הציבורי הרב שיש בפרשה זו, שכמעט שלושת העשורים שחלפו לא הקהוהו, וגם להתבטאויות כאלה ואחרות של מעורבים שונים. עם זאת איננו סבורים כי החלטת המשיב חורגת ממתחם הסבירות בגדרי הדין באופן המצדיק התערבותנו לעת הזאת; כך בשים לב לטעמים שהוצגו מחד גיסא, ולהיקף החומרים שכבר נמסרו מאידך גיסא. יצוין כי אילו סברנו לכאורה אחרת היה מקום לצרף את המעורבים הרלבנטיים כמשיבים. רשמנו לפנינו את עמדת המשיב כי הנושא ישוב וייבחן בתום תקופה נוספת שלא תרחק, בלא שניטע כרגע מסמרות.

העתירה נמחקת איפוא ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ח בתשרי תשע"ד (2.10.2013).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט